

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.07.1979, sp. zn. 4 Cz 35/79, ECLI:CZ:NS:1979:4.CZ.35.1979.1

Číslo: 18/1981

Právní věta: Vyměřuje-li se notářský poplatek z darování, není státní notářství při stanovení základu poplatku vázáno oceněním movitých věcí, které se převádějí z ciziny na nabyvatele v tuzemsku (§ 14 odst. 4 vyhlášky č. 25/1964 Sb.), obsaženém ve sdělení celnice o dárkových zásilkách (§ 21 vyhlášky č. 25/1964 Sb.). Vyměřuje-li se notářský poplatek z darování z movitého majetku v ceně přesahující 3000 Kčs (§ 16 odst. 4 písm. a/ zákona č. 24/1964 Sb.), není zákonného podkladu k tomu, aby se tato částka od základu notářského poplatku odečítala.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 19.07.1979

Spisová značka: 4 Cz 35/79

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Clo, Poplatky notářské, Smlouva darovací

Předpisy: 24/1964 Sb. § 16 25/1964 Sb. § 14
§ 21

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Státní notářství v Trutnově rozhodnutím vyměřilo nabyvatelce svatebního daru poplatky z darování ve výši 504 Kčs. Poplatnice podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž namítala, že poplatkový základ byl stanoven nepřiměřeně vysoko, a k odvolání připojila posudek znalce o stanovení ceny předmětů, které podle jejího názoru tvořily předmět darování. Podstatná změna byla především v ocenění darovaných zlatých předmětů. Podle předloženého znaleckého posudku šlo o dva zlaté jednoduché náramkové kroužky v hodnotě 1604 Kčs, zatímco ve sdělení, které zaslala státnímu notářství celnice v B., jsou uvedeny dva zlaté prsteny v ceně 3000 Kčs.

Krajský soud v Hradci Králové změnil rozhodnutí státního notářství a stanovil výši notářského poplatku z darování částkou 1326 Kčs. V odůvodnění svého usnesení vycházel z toho, že tvrzení poplatnice je nevěrohodné a že znalcem ohodnocované zlaté náramkové kroužky nejsou patrně totožné se zlatými předměty, které ocenila a uvedla ve svém hlášení celnice v B.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, tak, že uvedeným usnesením odvolacího soudu byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 30 odst. 3 zákona č. 24/1964 Sb. o notářských poplatcích platí pro řízení o odvolání ustanovení občanského soudního řádu. I v odvolacím poplatkovém řízení plně platí ustanovení § 6, § 120 odst. 1 a § 211 o. s. ř. Odvolací soud však v daném případě podle těchto předpisů nepostupoval, takže řízení zůstalo neúplné.

V řízení zůstalo neobjasněno, zda došlo k darování dvou náramkových kroužků v hodnotě 1604 Kčs nebo dvou zlatých prstenů v hodnotě 3000 Kčs. Státní notářství ani odvolací soud nejsou vázány obsahem hlášení celnice, pokud jde o hodnotu darovaných věcí z ciziny, a mohou provést v případě potřeby i důkaz znalcem. Je ovšem nutné především zjistit, zda předměty hlášené celnicí a předměty předložené znalci jsou skutečně totožné. To lze učinit výsledkem poplatníka, pracovníka celnice, popřípadě svědectvím jiných informovaných osob včetně výsledku dárkyně (dožádáním), nebo opatřením příslušného celního spisového materiálu. Ze spisu celnice v B. bylo např. možné zjistit, že celní prohlášení obsahuje údaj, z něhož není zřejmé, zda pisatelka hodlala uvést slovo „Goldringe“ nebo „Goldarmringe“ (tedy buď zlaté prsteny, nebo zlaté náramky). V souvislosti s tím bylo třeba posoudit i poplatnicí podepsané prohlášení z 25. 2. 1977, které se odvolává na položku č. 1, jež dále odkazuje na obsah celního prohlášení z téhož dne, které však obsahuje zmíněný nejasný údaj.

Uvedené pochybnosti bylo nutno před rozhodnutím odstranit již proto, že odvolací soud neměl zjištěno, jakou celní prohlídkou v daném případě svatební dar prošel (§ 1 vyhlášky č. 119/1974 Sb.), a zda tedy údaj celnice o prstenech vychází z výsledku fyzické prohlídky zlatých předmětů.

Za uvedených okolností bylo poplatkové řízení neúplné a zjištěný skutkový stav nedovoloval bez dalších poznatků o věci rozhodnout. K závěru, že předměty předložené znalci a darované předměty nejsou totožné, dospěl odvolací soud bez náležitých podkladů.

Správný je však závěr odvolacího soudu o tom, že v případě, kdy hodnota daru přesahuje částku 3000 Kčs, není zákonného podkladu pro to, aby se tato částka od poplatkového základu odečítala. 1) Ani zákon č. 24/1964 Sb. o notářských poplatcích ani vyhláška č. 25/1964 Sb. (vydaná k provedení uvedeného zákona) takovéto osvobození neobsahuje.

Uvedeným usnesením odvolacího soudu byl tedy porušen zákon v ustanoveních § 6, § 120 odst. 1 a § 211 o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § 30 odst. 3 zákona č. 24/1964 Sb.

1) Srov. ovšem poznámku k notářskému poplatku z darování, připojenou k sazebníku III notářských poplatků (přílohy 3 k vyhlášce č. 25/1964 Sb.), podle níž jestliže cena nabytého movitého majetku přesahuje částku 3000 Kčs a vybírá-li se proto poplatek z darování a jestliže by nabyvateli po zaplacení poplatku z darování zbylo méně než 3000 Kčs, je nabyvatel povinen zaplatit poplatek ve výši rozdílu mezi touto částkou a základem poplatku.